DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ

W ŁODZI

Łódź, dnia 5 maja 1953 r. **Nr 5** **Poz. 32—37**

T R E Ś Ć:

CZĘŚĆ I — Przepisy obowiązujące.

Poz.

32 — Wyciąg z uchwały Nr. XXIV/105 Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Łodzi z dnia 9 kwietnia 1953 r. w sprawie usprawnienia organizacji walki ze stonką ziemniaczaną w 1953 roku.

33 — Zarządzenie Dyrektora Okręgowego Urzędu Miar w Łodzi z dnia 28 marca 1953 r. w sprawie następczej legalizacji narzędzi mierniczych w roku 1953 w powiatach: wieluńskim, sieradzkim, łęczyckim, piotrkowskim, radomszczańskim, skierniewickim i kutnowskim.

34 — Zarządzenie Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Łodzi z dnia 15 kwietnia 1953 r. Nr. W.N. I—2/53 w sprawie nadzoru sanitarno-weterynaryjnego nad ubojem gospodarczym i obrotem mięsa, pochodzącego z uboju gospodarczego na terenie woj. łódzkiego.

Poz.

35 — Zarządzenie Ministra Przemysłu Drobnego i Rzemiosła Nr 81 z dnia 26 marca 1953 r. (OA2-A-03-10/52) w sprawie reorganizacji okręgowych związków cechów, działających na terenie woj. łódzkiego.

CZĘŚĆ II — Publikacje.

36 — Ogłoszenie Wydziału Rolnictwa i Leśnictwa Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Łodzi z dnia 20 kwietnia 1953 r. w przedmiocie uznania owczarń za zarodowe na terenie woj. łódzkiego.

37 — Zawiadomienie Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Łodzi z dnia 14 lutego 1952 r. o wywieszeniu na tablicy Prezydium MRN. w Piotrkowie Tryb. orzeczenia o wywłaszczeniu nieruchomości.

CZĘŚĆ I – PRZEPISY OBOWIĄZUJĄCE

32.

WYCIĄG Z UCHWAŁY Nr XXIV/105

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Łodzi

z dnia 9. IV. 1953 r.

w sprawie usprawnienia organizacji walki ze stonką ziemniaczaną w 1953 roku.

W 1952 r. ilość wykrytych ognisk stonki ziemniaczanej znacznie wzrosła w stosunku do roku ubiegłego. Mimo, że uświadomienie ludności o niebezpieczeństwie stonki znacznie wzrosło w stosunku do lat ubiegłych a poszukiwanie jak i likwidacja ognisk przebiegały sprawniej, jednak nie osiągnięto należytych wyników. Główną przyczyną takiego stanu rzeczy był brak aktywnego i powszechnego uczestnictwa najszerszych mas chłopstwa w walce ze stonką oraz liczne błędy i niedomagania organizacyjne. Również w b.r. kontrola Ministerstwa Rolnictwa i inspektorów Wydziału Roln. i Leśnictwa Prezydium WRN stwierdziła liczne niedociągnięcia i braki w terenie na odcinku organizacji walki ze stonką ziemniaczaną. Prezydia Rad Narodowych nie opracowały form współpracy z organizacjami masowymi, oraz instytucjami obowiązanymi do wzięcia udziału w tej akcji (prasa, radio).

Organizacje masowe nie włączyły się dotychczas do akcji, ponieważ Prezydia Powiatowych Rad Narodowych ograniczają się do ogólnikowych apelów o współpracę, bez ustalenia konkretnych zadań.

Prezydia Rad Narodowych nie mają planów masowej agitacji.

Szkolenie przodowników gromadzkich Ochrony Roślin kierowników drużyn technicznych i masowe szkolenie w gromadach przeprowadzone zostały niedostatecznie. Tolerowanie takiego stanu rzeczy może spowodować poważne szkody dla gospodarki narodowej. Dla zapobieżenia temu i usunięcia istniejących niedomagań na odcinku walki ze stonką ziemniaczaną w b. r. oraz w celu usprawnienia akcji Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej postanawia:

§ 1.

Zatwierdzić zaproponowanych przez Prezydia Powiatowych Rad Narodowych kandydatów na pełnomocników powiatowych do walki ze stonką ziemniaczaną.

§ 2.

Podzielić teren województwa na rejony i wyznaczyć spośród pracowników Wydziału Rolnictwa i Leśnictwa Prez. WRN osoby odpowiedzialne za stałe i systematyczne prowadzenie kontroli przygotowania do zadań oraz zwalczania stonki ziemniaczanej na danym rejonie, oraz zobowiązać Prezydia P.R.N. do analogicznego podziału powiatu na rejony i wyznaczenia spośród pracowników Wydziału Rolnictwa i Leśnictwa osób odpowiedzialnych za stałe i systematyczne przeprowadzenie kontroli.

§ 3.

Celem dokonywania bieżącej oceny sytuacji i ustalenie wytycznych na dalszy okres powołać na szczeblu wojewódzkim i powiatowym zespoły robocze pod przewodnictwem pełnomocnika do walki ze stonką ziemniaczaną z udziałem dyrektora P.G.R., dyrektora P.O.M., kierownika Wydziału Rolnictwa i Leśnictwa, kierownika S.O.R., a w powiatach instruktora O.R., oraz przedstawicieli organizacji masowych.

Posiedzenia w/w zespołów roboczych winny odbyć się conajmniej 2 razy w miesiącu.

§ 4.

Zobowiązać Prezydia P.R.N. i Gminnych R.N. do:

a) niezwłocznego usunięcia usterek (które powstały na skutek niewłaściwego zrozumienia wytycznych uchwały Prezydium Rządu z dnia 20.XII. 1952 r. w sprawie organizacji walki ze stonką ziemniaczaną w 1953 r. odnośnie przesyłania nominacji), a mianowicie do wysłania pisemnych nominacji na ręce przodowników gromadzkich O.R., oraz do członków i kierowników drużyn technicznych,

b) wysłania pełnomocnikom gminnym do walki ze stonką pisemnych zatwierdzeń ich nominacji na pełnomocnika akcji stonkowej,

c) przeprowadzenia dodatkowego szkolenia dla przodowników gromadzkich O.R. i kierowników drużyn technicznych nowowytypowanych oraz tych, którzy z różnych względów nie mogli wziąć udziału w szkoleniu, przeprowadzonym w m-cu lutym i marcu.
Dodatkowe szkolenie należy przeprowadzić w terminie do dnia 15.V. 1953 r. zapewniając 100% frekwencję.

d) zorganizowania powtórnego masowego szkolenia społeczeństwa wiejskiego w gromadach i przeprowadzenia go w terminie do dnia 30.V. 1953 r.

w celu

e) usprawnienia akcji uświadamiającej zobowiązać Prezydia Rad Narodowych wszystkich szczebli do opracowania planu masowego szkolenia wspólnie z zarządami miejscowych organizacji masowych, referatami upowszechnienia wiedzy rolniczej Prez. PRN i Dyrekcjami Szkół Rolniczych.
Organizacjom masowym, lektorom U.W.R. i Szkołom Rolniczym przydzielić wg. rozpracowanego planu poszczególne miejscowości, w których ma być przeprowadzone szkolenie.

f) dopilnowania zgłoszenia przez Zespoły PGR zapotrzebowania pomocy społecznej na okres ogólny lustracji upraw ziemniaczanych.

g) zorganizowania współzawodnictwa na odcinku organizacji walki ze stonką ziemniaczaną

h) planowego rozmieszczenia aparatury zgodnie z przewidzianym na 1953 r. nasileniem ognisk stonki. Aparatom ciężkim P.O.M. wyznaczyć rejony zależnie od wydajności danego typu aparatu i powierzchni upraw ziemniaczanych.

i) wydania zarządzenia w sprawie zaprowadzenia przez sołtysów specjalnych ewidencji, która winna zawierać:

1) wykazy kierowników i członków drużyn technicznych,
2) wykazy kierowników i członków drużyn poszukiwaczy stonki ziemniaczanej,
3) wykaz poletek chwytnych,
4) szkic orientacyjny podziału gromady na rejony,
Na szkicu tym winny być uwidocznione nazwiska poszczególnych kierowników drużyn poszukiwaczy stonki, odpowiedzialnych za przebieg poszukiwań w danym rejonie,
5) wykaz środków przewozowych, zabezpieczonych na wypadek wykrycia ognisk stonkowych do transportu środków chemicznych i aparatury.
6) zarządzenia władz zwierzchnich i inne pisma dotyczące walki ze stonką w 1953 r.
7) terminy kontroli.

§ 5.

Zobowiązać Wydział Oświaty do wprowadzenia w szkołach podstawowych ogólnokształcących i zawodowych pogadanek o stonce ziemniaczanej i sposobach przeprowadzenia lustracji.

§ 6.

Zobowiązać Oddział Szkolnictwa Rolniczego do włączenia personelu nauczycielskiego i młodzieży szkół rolniczych do akcji masowego szkolenia w gromadach.

§ 7.

Zobowiązać Ekspozyturę P.O.M. do uzupełnienia brakującej obsady mechaników do obsługi aparatów konno-motorowych w terminie do dnia 30.IV. 1953 r.

§ 8.

Powołać Komisję pod przewodnictwem pełnomocnika wojewódzkiego do walki ze stonką, która przeprowadzi dochodzenie w sprawie zaginionej aparatury.

§ 9.

Wydziały Rolnictwa i Leśnictwa oraz Inspekcji Prez. WRN przeprowadzać będą kontrolę realizacji niniejszej uchwały i informować Prezydium w odstępach 2-tygodniowych o przebiegu walki ze stonką ziemniaczaną na terenie województwa,

§ 10.

Dzień 30 kwietnia 1953 r. wyznacza się jako dzień gotowości do akcji.

Wykonanie uchwały powierza się:
w §§ 1, 2, 3, 4, 6, 7, 8, 9 i 10 Wydz. Rolnictwa i Leśnictwa
w § 5 Wydziałowi Oświaty
w § 9 Wydziałowi Inspekcji.

Za Prezydium W. R. N.

Sekretarz Prezydium **E. Konopacki**

Przewodniczący Prezydium **Horodecki Julian**

33.

ZARZĄDZENIE

Dyrektora Okręgowego Urzędu Miar w Łodzi

z dnia 28 marca 1953 r.

w sprawie następczej legalizacji narzędzi mierniczych w roku 1953 w powiatach wieluńskim, sieradzkim, łęczyckim, piotrkowskim, radomszczańskim, skierniewickim i kutnowskim.

Na podstawie art. 24 dekretu o organach administracji miar oraz o miarach i narzędziach mierniczych, z dnia 19.4.51 r. (Dz. U. R. P. Nr 26 poz. 195, 1951 r.) oraz art. 12 tego dekretu uzupełnionego zarządzeniem Przewodniczącego PKPG z dnia 10.8.51 r. ogłoszonego w Monitorze Polskim z dnia 29.8.51 r. Nr A—76 poz. 1054 jak również na podstawie art. 20 dekretu o miarach z dnia 8.2.1919 r. (Dz.U.R.P. r. 1928 Nr 72 poz. 661) i art. 10 statutu urzędów miar (Dz.U.R.P. Nr 74 poz. 429 z 1919 r.) zarządzam w 1953 r. następczą legalizację narzędzi mierniczych w powiatach według następującego planu:

I. w powiecie wieluńskim

1. w Osjakowie od dnia 21 do 24 kwietnia 1953 roku dla gmin Konopnice i Radoszewice,
2. w Siemkowicach od dnia 28 do 29 kwietnia 1953 r. dla gmin Kiełczygłów i Siemkowice,
3. w Działoszynie od dnia 4 do 5 maja 1953 r. dla osady i gminy Działoszyn,
4. w Jaworznie od dnia 8 do 9 maja 1953 r. dla gminy Rudniki,
5. w Praszce od dnia 12 do 13 maja 1953 r. dla miasta i gminy Praszka,
6. w Wieluniu od dnia 16 maja do 9 czerwca 1953 r. dla miasta Wieluń oraz gmin Kamionka, Kurów, Naramice, Mierzyce, Starzenice, Skrzymno i Wydrzyn,
7. w Skomlinie od dnia 13 do 23 czerwca 1953 r. dla gmin Skomlin, Mokrsko i Dietrzkowice,
8. w Bolesławcu od dnia 26 do 27 czerwca 1953 r. dla osady i gminy Bolesławiec,
9. w Wieruszowie od dnia 1 do 8 lipca 1953 r. dla miasta Wieruszów i gmin Czastary, Galewice i Sokolniki,
10 w Kraszewicach od dnia 11 do 13 lipca 1953 r. dla gmin Kuźnica Grab. i Skrzynki,
11. w Lututowie od dnia 15 do 18 lipca 1953 r. dla miasta i gminy Lututów.

II. w powiecie sieradzkim

1. w Złoczewie od dnia 23 do 28 lipca 1953 r. dla miasta Złoczew i gmin Złoczew, Klonowo, Godynice i Barczew,
2. w Zduńskiej Woli od dnia 31 lipca do 11 sierpnia 1953 r. dla miasta Zduńska Wola i gmin Zduńska Wola i Wojsławice,
3. w Sieradzu od dnia 17 sierpnia do 4 września 1953 r. dla miasta Sieradz i gmin Majaczewice, Męka, Rossoczyca, Wróblew, Brzeźnio, Charłupia Mała, Bogumiłów i Gruszczyce,
4. w Warcie od dnia 9 do 19 września 1953 r. dla miasta Warta i gminy Bartochów,

5. w Szadku od dnia 24 do 26 września 1953 r. dla miasta Szadek i gmin Szadek, Krokocice, Zadzim i Wierzchy.

III. w powiecie łęczyckim

1. w Poddębicach od dnia 30 września do 5 października 1953 r. dla gmin Poddębice, Dalików i Gostków,
2. w Grabowie od dnia 8 do 10 października 1953 r. dla gmin Grabów i Sobótka,
3. w Łęczycy od dnia 13 od 23 października 1953 r. dla miasta Łęczyca i gmin Leśmierz, Topola Kr., Tum, Witonia i Mazew
4. w Piątku od dnia 28 października do 2 listopada 1953 r. dla gmin Piątek i Rogóżno,
5. w Ozorkowie od dnia 4 do 16 listopada 1953 r. dla miasta Ozorków i gmin Chociszew, Piaskowice i Tkaczew.

IV. w powiecie piotrkowskim

1. w Drużbicach od dnia 5 do 7 maja 1953 r. dla gmin Wadlew, i Bujny Szlach.,
2. w Bełchatowie od dnia 11 do 16 maja 1953 r. dla miasta Bełchatów i gmin Bełchatówek i Kluki,
3. w Parzniewicach od dnia 20 do 21 maja 1953 r. dla gminy Parzniewice,
4. w Kamieńsku od dnia 23 do 26 maja 1953 r. dla gminy Kamieńsk,
5. w Kleszczowie od dnia 28 maja do 1 czerwca 1953 r. dla gmin Kleszczów i Chabielice,
6. w Gorzkowicach od dnia 7 do 10 września 1953 r. dla gmin Gorzkowice i Ręczno,
7. w Sulejowie od dnia 14 do 18 września 1953 r. dla miasta Sulejów i gminy Łęczno.

V. w powiecie radomszczańskim

1. w Sulmierzycach od dnia 5 do 6 czerwca 1953 r. dla gmin Sulmierzyce i Brudzice,
2. w Pajęcznie od dnia 10 do 12 czerwca 1953 r. dla gmin Pajęczno i Rząśnia,
3. w Brzeźnicy od dnia 16 do 18 czerwca 1953 r. dla gmin Brzeźnica i Zamoście,
4. w Radomsku od dnia 22 czerwca do 14 lipca 1953 r. dla miasta Radomsko i gmin Dobryszyce, Dmenin, Gosławice, Radomsko i Radziechowice,
5. w Gidlach od dnia 18 do 24 lipca 1953 r. dla miasta Gidle i gmin Konary i Pławno,
6. w Kłomnicach od dnia 28 lipca do 1 sierpnia 1953 r. dla gmin Kłomnice, Kruszyna i Garnek,
7. w Dąbrowie Zielonej od dnia 5 do 8 sierpnia 1953 r. dla gminy Dąbrowa Zielona,
8. w Koniecpolu od dnia 11 do 14 sierpnia 1953 r. dla miasta i gminy Koniecpol.
9. w Żytnie od dnia 19 do 22 sierpnia 1953 r. dla gmin Żytno i Maluszyn,
10. w Wielgomłynach od dnia 25 do 28 sierpnia 1953 r. dla gmin Wielgomłyny i Kobiele Wiel.,
11. w Przerąbiu od dnia 1 do 3 września 1953 r. dla gmin Przerąb i Masłowice,

VI. w powiecie skierniewickim

1. w Puszczy Mariańskiej od dnia 5 do 8 maja 1953 r. dla gminy Korabiewice,
2. w Kowiesach od dnia 12 do 18 maja 1953 r dla gmin Kowiesy i Grzymkowice,
3. w Kawenczynie od dnia 21 do 25 maja 1953 r. dla gmin Doleck i Dębowa Góra,
4. w Głuchowie od dnia 28 maja do 1 czerwca 1953 r. dla gminy Głuchów,
5. w Lipcach Reymont. od dnia 5 do 8 czerwca 1953 r. dla gminy Słupie,
6. w Skierniewicach od dnia 11 do 27 czerwca 1953 r. dla miasta Skierniewice i gmin Skierniewka i Dębowa Góra.

VII. w powiecie kutnowskim

1. w Krośniewicach od dnia 11 do 22 sierpnia 1953 r. dla miasta Krośniewice i gmin Krośniewice, Błonie, Rdutów i Dąbrowice,
2. w Kutnie od dnia 26 sierpnia do 17 września 1953 r. dla miasta Kutno i gmin Kutno, Sójki, Łanięta i Krzyżanówek,
3. w Żychlinie od dnia 21 września do 3 października 1953 r. dla miasta Żychlin i gmin Dobrzelin, Oporów, Plecka Dąbrowa i Wojszyce.

W myśl art. 20 dekretu o miarach Prezydia Miejskich i Gminnych Rad Narodowych obowiązane są:

1. ogłosić o czasie i miejscu w których ma się odbywać planowa legalizacja narzędzi mierniczych dla danej gminy,

2. dostarczyć dla czynności urzędowych odpowiedniego pomieszczenia,

3. okazywać wszelką pomoc i współdziałanie pracownikom legalizacyjnym przy pełnieniu przez nich czynności na terenie gminy.

Winni stosowania lub przechowywania we wszystkich gałęziach gospodarki narodowej narzędzi mierniczych nielegalizowanych, nielegalnych lub nierzetelnych będą karani grzywną i aresztem w myśl postanowień art. 19 dekretu o organach administracji miar oraz o miarach i narzędziach mierniczych z dnia 19. 4. 1951 r. (Dz. U. R. P. Nr 26 poz. 195, r. 1951).

Dyrektor Okręgowego Urzędu Miar w Łodzi
T. Wierzbiński

34.

ZARZĄDZENIE

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Łodzi

z dnia 15 kwietnia 1953 r. Nr W. N. 1-2/53

w sprawie nadzoru sanitarno-weterynaryjnego nad ubojem gospodarczym i obrotem mięsa pochodzącego z uboju gospodarczego na terenie województwa łódzkiego.

W związku z realizacją Uchwały Prezydium Rządu z dnia 3. 1. 1953 r. Nr 8/53 w sprawie wprowadzenia obrotu nadwyżkami mięsa z uboju gospodarczego — po wykonaniu obowiązkowych dostaw zwierząt rzeźnych, zarządzenia Ministra Handlu Wewnętrznego z dnia 3. 1. 1953 r. w sprawie detalicznego obrotu mięsem pochodzącym z uboju gospodarczego, oraz zarządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 8 stycznia 1953 r., z dnia 3 lutego 1953, Instrukcji Ministra Rolnictwa Nr 4 z dnia 18 lutego 1953 r. w sprawie nadzoru san.-wet. nad mięsem z obrotu gospodarczego — Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Łodzi zarządza, co następuje:

§ 1.

Nadzór sanitarno-weterynaryjny nad ubojem gospodarczym:

a) Badanie i ocenę mięsa z uboju gospodarczego należy wykonywać zgodnie z dotychczas obowiązującymi przepisami. Zamiast wydawania oddzielnego zaświadczenia

(świadectwa) na przewóz mięsa, organa urzędowego badania zwierząt rzeźnych i mięsa winny na odwrotnej stronie zaświadczenia wydanego posiadaczowi zwierzęcia przez Prezydium Gminnej (Miejskiej) Rady Narodowej i Gminnego (Powiatowego) Delegata C. U. S. i K., umieszczać zaświadczenie następującej treści:

Zaświadczenie urzędowego organu badania mięsa.

Stwierdza się, że na podstawie drugostronego zaświadczenia poddano ubojowi w dniu ....
195. . . r. ....
....
....
(wymienić: ilość, gatunek, płeć i krótki opis zwierzęcia)

Mięso zdatne jest do spożycia bez ograniczeń — (warunkowo zdatne — mniej wartościowe — niezdatne) — (niepotrzebne skreślić).

Mięso świń jest wolne od włośni. Oznakowano pieczęciami, których wzór zamieszcza się poniżej i **dopuszczono do obrotu gospodarczego.**

Zaświadczenie niniejsze ważne jest do dnia ....
.... 195. . r.

.... dnia .... 195. . r.
(miejscowość)

m. p.

....
(podpis lekarza weterynarii lub oglądacza mięsa)

Ważność zaświadczenia nie może przekraczać 7 dni w okresie letnim (tj. od 1. 4. do 31. 10.) i 14 dni w okresie zimowym (tj. od 1. 11. do 31. 3.). Na zaświadczeniu należy również umieścić odcisk okrągłej pieczęci, którą oznakowano mięso, oraz podpis dokonującego badanie lekarza wet. (oglądacza).

b) Mięso z uboju gospodarczego przeznaczone do obrotu (sprzedaży, przewozu) winno być w punkcie badania poddane pełnemu badaniu (badanie przed i po uboju, tusza mięsa wraz z wszystkimi narządami, u świń badanie na włośnie).

§ 2.

Do obrotu gospodarczego należy dopuszczać wyłącznie mięso uznane za zdatne do spożycia. Z mięsem mniej wartościowym, warunkowo zdatnym i niezdatnym należy postępować w myśl dotychczas obowiązujących przepisów, a w szczególności §§ 42—54 Rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 29. 1. 1929 r. o urzędowym badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa w kraju, oraz okólnika Nr 6 Ministra Rolnictwa i R. R. z dnia 6 maja 1950 r. w sprawie sprzedaży mięsa mniej wartościowego (Dz. Urz. Min. Rol. Nr 8, poz. 51).

§ 3.

Mięso dopuszczone do obrotu gospodarczego należy znakować dodatkowo pieczęcią w kształcie prostokąta o długości boków 3 cm×8 cm z napisem: UBÓJ GOSPODARCZY. Odciski tej pieczęci należy umieszczać obok odcisków oznaczających zdatność mięsa.

§ 4.

Mięso z uboju gospodarczego należy pozostawić w miejscu uboju aż do zupełnego wychłodzenia do temperatury otoczenia (conajmniej 6 godzin), w czasie transportu zabezpieczyć je przed zanieczyszczeniem przez owinięcie czystym materiałem płóciennym lub czystym papierem. Mięso z uboju gospodarczego na sprzedaż winno być dowożone na targowiska tylko:

a) mięso wieprzowe — w połówkach,
b) mięso wołowe — w ćwiartkach.
c) mięso bukacina, cielęcina, baranina — w ćwiartkach.

§ 5.

Ponowne badanie mięsa i przetworów mięsnych przed rozprowadzeniem na targowiska.

a) Zarząd targowisk winien na swój koszt urządzić i utrzymywać w należytym stanie po jednej stacji kontroli sanitarno-weterynaryjnej przy każdym targowisku mięsnym. Stacja taka winna mieścić się w lokalu parterowym posiadającym wejście wprost z ulicy, składającym się z dwóch pomieszczeń, z których pierwsze służyć będzie do badania mięsa względnie przetworów mięsnych, drugie zaś będzie stanowić trychinoskopię, biuro lekarsko-wet. i kasjera. W pomieszczeniu pierwszym nieogrzewanym konieczny jest wieszak z hakami pobielanymi do zawieszania mięsa oraz stół kryty blachą cynkową i wagą do ważenia mięsa. W pomieszczeniu drugim ogrzewanym winny znajdować się stoły, umywalka, krzesła, szafa i wieszak na odzież. Oba pomieszczenia winny mieć duży dostęp światła dziennego oraz odpowiednie oświetlenie elektryczne. Niezależnie od tych pomieszczeń Zarząd targowiska winien urządzić zabezpieczone pomieszczenie do przechowywania mięsa nieuznanego za zdatne lub zajętego, które będzie wysyłane niezwłocznie do właściwej terenowo taniej jatki do dalszego postępowania. Przewozu takiego mięsa winien dokonać Zarząd targowisk pod konwojem.

b) Miejscem ponownego i każdorazowego badania mięsa i przetworów mięsnych przeznaczonych do sprzedaży na targowisku jest Stacja kontroli sanitarno-weterynaryjnej.

c) Mięso i przetwory mięsne uznane za zdatne i wolne od włośni winny być ponownie oznakowane pieczęcią z napisem „STACJA KONTROLI SAN.-WET. W ....
...."

d) Mięso i przetwory mięsne wprowadzone na targowisko z pominięciem sprawdzającego badania przez stację kontroli san.-wet. i nie zaopatrzone w znaki kontrolne tej stacji podlegają zajęciu. Zajęciu podlega również mięso niezaopatrzone w znaki mięsa uznanego za zdatne w miejscu uboju, oraz w adnotację służby wet. na zaświadczeniu Prez. Gm. Rady Narodowej i Deleg. C. U. S. i K. względnie wędliny i wyroby wędliniarskie nieoznakowane plombą lub etykietą masarni Gm. Sp.

§ 6.

Wyznaczenie personelu Stacji Kontroli Sanitarno-Weterynaryjnej i zaopatrzenie jej w narzędzia do badania mięsa, pieczęcie, przybory biurowe, odzież ochronną, środki odkażające i apteczkę podręczną należy do Powiatowego Zarządu Weterynarii.

Personel Stacji Kontroli San.-Wet. winien się składać z lekarza wet. i wg. potrzeb: stemplarza, kasjera. Na mniejszych targowiskach tylko z lekarza wet.

§ 7.

Opłaty za ponowne na targowisku badanie mięsa i przetworów mięsnych wynoszą:

a) za sprawdzanie badania mięsa zbadanego poprzednio **przez lek. wet.:**
wołowina, bukacina — od 1 ćwiartki 1 zł 20 gr.
cielęcina, baranina, kozina — od 1 ćwiartki 0 zł 60 gr.
wieprzowina — od 1 połówki 2 zł 40 gr.
od kompletu podrobów — w wysokości opłaty od ćwiartki
od słoniny, sadła, otok i mięsa w mniejszych częściach niż ćwiartki oraz wędlin i innych przetworów mięsnych — od 1 kg — 0,15 zł,

b) za ponowne badanie mięsa zbadanego poprzednio **tylko przez oglądacza** Stacja Kontroli San.-Wet. pobiera opłaty wyższe o 100% niż w pkt. a. § 7,

c) za sprawdzenie względnie ponowne badanie mięsa oznakowanego wprawdzie, lecz wprowadzonego do obrotu z pominięciem Stacji Kontroli San.-Wet. należy pobierać opłaty o 100% wyższe niż wyżej podane w pkt. a. i b.

Opłaty powyższe winny być pobierane na kwitariusz Powiatowego Zarządu Weterynarii i wpłacane na dochód budżetu Powiatowego Zarządu Weterynarii.

§ 8.

Wynagrodzenie personelu Stacji Kontroli San.-Wet. ustala się tymczasowo na 70% sumy pobranych opłat za ponowne badanie mięsa i przetworów mięsnych.

§ 9.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania z mocą obowiązującą od daty ogłoszenia.

Za Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej

E. Konopacki
Sekretarz Prezydium

Horodecki Julian
Przewodniczący Prezydium

35.

ZARZĄDZENIE

Ministra Przemysłu Drobnego i Rzemiosła

Nr 81 z dnia 26 marca 1953 r.
(OA2-A-03-10/52)

w sprawie: reorganizacji okręgowych związków cechów, działających na terenie woj. łódzkiego.

Na podstawie art. art. 167 a i 167 h rozporządzenia Prezydenta RP z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowym w brzmieniu nadanym dekretem z dnia 3 kwietnia 1948 r. (Dz. U. R. P. Nr 18 poz. 130) oraz art. 2 pkt. 5 ustawy o urzędzie Ministra Przemysłu Drobnego i Rzemiosła (Dz. U. R. P. Nr 32/51 poz. 247) po wysłuchaniu opinii Związku Izb Rzemieślniczych zarządza się co następuje:

§ 1.

Rozwiązuje się Okręgowe Związki Cechów w Brzezinach (Nr rej. 059/R), w Kutnie (Nr rej. 060/R), w Łowiczu (Nr rej. 062/R), w Łasku (Nr rej. 063/R), w Radomsku (Nr rej. 065/R), w Sieradzu (Nr rej. 067/R) i w Wieluniu (Nr rej. 069/R), powołane zarządzeniem Prezesa Centralnego Urzędu Drobnej Wytwórczości Nr 37 z dnia 31 sierpnia 1950 r. w sprawie powołania okręgowych związków cechów działających na obszarze woj. łódzkiego (Łódzki Dziennik Wojewódzki Nr 21/50, poz. 124).

§ 2.

Tworzy się Okręgowy Związek Cechów w Skierniewicach (Nr rej.068/R) z siedzibą w Skierniewicach, z okręgiem działania obejmującym pow. pow. skierniewicki, rawski, brzeziński, łęczycki, kutnowski i łowicki.

§ 3.

Ustala się okręgi działania istniejących na terenie woj. łódzkiego okręgowych związków cechów zgodnie z załącznikiem Nr 1 do niniejszego zarządzenia.

§ 4.

Jako prawonastępców rozwiązanych okręgowych związków cechów (w § 1) ustala się Okręgowe Związki Cechów w Piotrkowie i Skierniewicach, zgodnie z załącznikiem Nr 2 do niniejszego zarządzenia.

§ 5.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1953 r.

Minister Adam Żebrowski.

Załącznik Nr 1
do zarządzenia Ministra Przemysłu Drobnego i Rzemiosła Nr 81 z dnia 26 marca 1953 r.

L. p.	Nazwa Okręgowego Związku Cechów	Siedziba	Okręg działania	Nr rej. o. z. c.
1.	Okręgowy Związek Cechów w Łodzi	**Łódź**	m. Łódź, pow. łódzki i m. Zgierz	**061/R**
2.	Okręgowy Związek Cechów w Piotrkowie Tryb.	**Piotrków**	m. Piotrków Tryb., pow. pow. piotrkowski, radomszczański, wieluński, sieradzki, łaski, m. Pabianice i m. Tomaszów Maz.	064/R
3.	Okręgowy Związek Cechów w Skierniewicach	Skierniewice	pow. pow. skierniewicki, rawski, brzeziński, łęczycki, kutnowski i łowicki.	068/R

Załącznik Nr 2
do zarządzenia Ministra Przemysłu Drobnego i Rzemiosła Nr 81 z dnia 26 marca 1953 r.

L. p.	Nazwa Okręgowego Związku Cechów	Nr rej. o.z. c.	Staje się prawonastępcą Okręgowego Związku Cechów
1.	Okręgowy Związek Cechów w Piotrkowie Tryb.	064/R	Okr. Zw. Cechów w Łasku Okr. Zw. Cechów w Radomsku Okr. Zw. Cechów w Sieradzu Okr. Zw. Cechów w Wieluniu
2.	Okręgowy Związek Cechów w Skierniewicach	068/R	Okr. Zw. Cechów w Brzezinach Okr. Zw. Cechów w Kutnie Okr. Zw. Cechów w Łowiczu Okr. Zw. Cechów w Łęczycy

CZĘŚĆ II PUBLIKACJE

36.

OGŁOSZENIE

Wydziału Rolnictwa i Leśnictwa Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Łodzi

z dnia 20 kwietnia 1953 r.

w przedmiocie uznania owczarń za zarodowe na terenie woj. łódzkiego.

Zgodnie z postanowieniami art. 3 Ustawy z dnia 5. 3. 1934 r. o nadzorze nad hodowlą bydła, trzody chlewnej i owiec (Dz. U. R. P. z dnia 15. 5. 1934 r. Nr 40, poz. 349) oraz §§ 21 i 22 Rozporządzenia Ministra Rolnictwa i R. R. z dnia 16. 3. 1935 r. w sprawie wykonania ustawy o nadzorze nad hodowlą bydła, trzody chlewnej i owiec (Dz. U. R. P. z dnia 23. 3. 1935 r. Nr 20 poz. 120), Minister Rolnictwa decyzją z dnia 18 kwietnia 1953 r. na wniosek Komisji Kwalifikacyjnej uznawania owczarń za zarodowe — nadał owczarni (rasy długo-wełnista owca polska — Kent-import) — P.G.R. Długie, pow. łowickiego prawo do używania na jej oznaczenie nazwy, zawierającej określenie „zarodowa".

Kierownik
Wydziału Rolnictwa i Leśnictwa
Stachurski Kazimierz.

37.

ZAWIADOMIENIE

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Łodzi

z dnia 14 lutego 1952 r.

o wywieszeniu na tablicy Prezydium MRN w Piotrkowie Tryb. orzeczenia o wywłaszczeniu nieruchomości.

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Łodzi zawiadamia, że na tablicy Prezydium MRN. w Piotrkowie Tryb. zostało wywieszone orzeczenie Nr AA III-1/145/50 o wywłaszczeniu nieruchomości, położonych w Piotrkowie Tryb., składających się z 5-ciu działek gruntu, oznaczonych Nr Nr hip. 58, 115, 389, 648 i 299 położonych przy ul. Słowackiego Nr Nr 6, 8, 10, 12 i 14.

Za Prezydium W. R. N.

Sekretarz Prezydium — **E. Konopacki**
Przewodniczący Prezydium — **Horodecki Julian**

Dziennik Urzędowy Wojewódzkiej Rady Narodowej będzie wysyłany po wpłaceniu prenumeraty z góry na rachunek Wydz. Ogólno-Gospodarczego P. W. R. N w Łodzi, konto Nr 37-420-666/1 Dział 5, Rozdz. 17, w IV Oddz. Miejskim Narodowego Banku Polskiego w Łodzi, Al. Kościuszki Nr 14

Reklamacje z powodu niedoręczenia poszczególnych numerów Dziennika wnosić należy w terminie 10 do 15 dni po otrzymaniu następnego kolejnego numeru.

Adres Redakcji: / Adres Administracji: Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Łodzi — Wydział Prawny ul. Ogrodowa 15. Tel. 254-50, wewn. 74

Prenumerata wynosi:
a) roczna ze skorowidzem — 18 zł
b) półroczna bez skorowidza — 10 zł

Rachunków za prenumeratę nie wystawia się.
Cena pojedyńczego egz. do 4 stron wynosi 90 gr. Przy większej ilości stron o 30 gr więcej od każdej drukowanej strony. Ogłoszenia zł 2,70 za wiersz mm 1 szp. Za układ tabelaryczny dolicza się 100%.

Podpisano do druku dn. 2. 5. 53 r. Druk ukończono dn. 4. 5. 53 r. Pap. druk. VII kl, 70 g A4 Zakł. Lit., w Łodzi Nr 1241 4. 53 r. — 1500 egz. D-4-20053

ODBIORCA

Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem